

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „CryoSave” dla towarów i usług z klas 10, 42 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2013 r. — Navarra de Servicios y Tecnologías SA przeciwko Komisji

(Sprawa T-487/13)

(2013/C 313/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Navarra de Servicios y Tecnologías SA (Pampluna, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Andérez González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej spółki z wyraźnym obciążeniem kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE

W tym zakresie podnosi,

— brak istnienia pomocy państwa, ponieważ w niniejszym przypadku nie doszło do interwencji państwa poprzez przekazanie zasobów państwowych, jako że brak było korzyści na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą oraz z uwagi na brak zakłócenia konkurencji i zagrożenia dla wymiany handlowej pomiędzy państwami członkowskimi.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 107 ust. 2 TFUE, jak również protokołu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich, dołączony do Traktatu z Amsterdamu z dnia 2 października 1997 r.

W tym zakresie zarzuca,

— konfigurację prawną usług publicznych, przy których konfiguracji, organizacji i finansowaniu przyznaje się szeroki zakres uznania państwom członkowskim.

— brak istnienia korzystniejszej sytuacji konkurencyjnej uzyskanej przez spółkę skarżącą, i

— brak spełnienia w niniejszej sprawie kryteriów pomocy z wyroku w sprawie Almark, ponieważ istnieje jasna definicja i zlecenie obowiązków związanych z usługą publiczną, oraz dokonano obiektywnego i szczegółowego wyliczenia finansowego, które nie przekracza kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków związanych z usługami publicznymi.

3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 103 ust. 3 lit. c) TFUE z uwagi na istnienie w niniejszej sprawie obiektywnego interesu powszechnego, dla osiągnięcia którego sporny środek wydaje się właściwy i proporcjonalny i nie powoduje niepotrzebnych zakłóceń na rynku.

4) Zarzut czwarty oparty na przekroczeniu kompetencji pomiędzy przedmiotem zaskarżonej decyzji, a ostatecznym celem, do którego ona dąży, jak również na oczywistej dysproporcji pomiędzy celem teoretycznym zamierzonym celem, a konsekwencjami, do jakich prowadzi jej zastosowanie, które okazują się sprzeczne z interesem powszechnym i faworyzują interesy handlowe i gospodarcze konkretnego lub konkretnych podmiotów gospodarczych.